

Zamyslenia na týždeň po 26. nedeli po Svätej Trojici

Nedeľa 25. novembra 2018 – 26. nedeľa po Svätej Trojici – Posledná nedeľa cirkevného roka

Piesne: ES č. 460, 64

Text: Mk 13, 31 – 37

„31Nebo a zem sa pominú, ale moje slová sa nepominú. 32O tom dni a hodine však nikto nevie, ani anjeli v nebi, ani Syn, len sám Otec. 33Majte sa na pozore, bdejte, lebo neviete, kedy príde čas. 34Ako človek, vzdialený na cestách, keď opúšťal dom a svojim sluhom dal moc, každému určil jeho prácu a vrátnikovi naložil, aby bdel, 35tak aj vy bdejte; lebo neviete, kedy príde pán domu, či večer, či o polnoci, či keď kohút spieva, a či ráno. 36Aby vás nenašiel spať, keď príde nečakane. 37A čo vám hovorím, hovorím všetkým: Bdejte!“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Nazvali by sme to zmena, koniec jednej cesty, začiatok novej cesty, hľadiac na to, čo je minulosť alebo budúcnosť jednej osoby, jednej oblasti, jedného smerujúceho cieľa. Takáto zmena v čase ľudského života pôsobí významné správanie, nosiac svoje pomenovanie podľa obdobia a účinku v ľudskom každodennom duševnom cite. Je to Silvester, narodeniny, meniny, večerné pohrebné posedenie, strata blízkych osôb, oslavy ľudského činenia, obetavosti, námahy, zmeny ľudského sociálneho a politického života, pamiatka zosnulých, pamiatka budov atď. Tieto zvláštne dni, oslavy sa menia, rodia sa, alebo zanikajú. Ohňostroj, obyčaje, zvyky, to je viazané ľudskou pohodlnosťou a záľubou – čo človeku vyhovuje, na čom mu záleží, aký spôsob uzná za vhodný pre svoju radosť, pre svoj smútok atď. Koľko zmien prichádza do ľudského života jednej generácie a koľko do dejín ľudského života? Ale v konkordancii, v súlade s tým, čo nazývame Božie stvorenstvo, Boží čas, večnosť, nie je žiadna zmena. A to nazývame cirkevný rok, medzník ľudského života, vývoja a pádu. Ale to večné je Boh Otec, Boh Syn a Duch Svätý. Sú veční. Ich večnosť spoznáva aj naša ľudská časnosť. Oni sú zrkadlom a sprostredkovateľom nášho ľudského života. To sa deje bez rozdielu toho, kto sme či kam sme. Cirkevný rok je zrkadlo, do ktorého máme možnosť z lásky Božej pozeráť na všetky slávnostné obdobia v mene nášho Stvoriteľa, spoznávajúc Jeho milosť, Jeho lásku, Jeho ochranu, Jeho spásu a Jeho požehnanie. A náš pád skrze našu hriešnosť, slabosť a častokrát neuznanie Jeho slova, Jeho priateľstva, Jeho istoty a našej dôvery v Neho. A tak spoznáš to, čo spoznal aj Martin Luther: slobodu a reálny ľudský život: „Nejestvuje ani vzťah, ani spoločenstvo, ani družná skupina, ktoré by boli príjemnejšie

a príťažlivejšie, ako je dobré manželstvo.“ „Keby som vedel, že zajtra sa svet rozpadne na kusy, aj tak by som zasadil jablň.“ „Svet chce byť klamaný, nech je teda klamaný.“ Amen.

Modlitba:

„K Tebe sa utiekam, ó Hospodine, keď nikdy nie som zahanbený! Zachráň ma svojou spravodlivosťou! Nakloň ku mne svoje ucho, rýchlo ma vytrhni! Buď mi ochranným bralom a ohradeným domom, aby si ma zachránil! Lebo Ty si mi skalou a mojím hradom, pre svoje meno veď ma a sprevádzaj ma. Vyveď ma zo siete, ktorú mi tajne nastavili, lebo si mojím útočiskom. Do Tvojej ruky porúčam svojho ducha, Ty si ma vykúpil, ó Hospodine, Bože verný.“ (Ž 31, 2 – 6). Amen.

Mgr. Juraj Bálint, zborový farár a senior, Slovenský evanjelický cirkevný zbor v Nadlaku, Rumunsko